

Jedna dobra i jedna loša vijest

Znate kako je to u vicevima, no ovaj put neka prvo ide dobra vijest. Dobra je ta da je energetika posvuda, da je u žiži zanimanja, da su energetske teme u svim medijima, da je ona postala 'mainstream'. A loša vijest? Loša vijest je upravo to da je u energetici sve manje energetičara, sve manje struke, a sve više (lošeg) marketinga i (lošeg) PR-a. Drugim riječima, energetika više nije ekskluzivna 'igračka' nekih tamo inženjera kojima su u glavi samo neki kilovati, kilovolti, bari, kubni metri i bareli, već su u prvi plan došli euri, dolari, nekakvi ka-pe-ijevi, vizibilitiji, fizibilitiji i slični. Nema veze, ionako je 'anything goes' svuda u svijetu postalo pravilo, a u energetici se odavno vrte preveliki novci. Samo se bojim da jednoga dana ne bude 'anything goes wrong'.

Možda sam malo idealističan jer energetiku su 'veliki dečki' preuzeli još davno, od samih početaka, a o političarima da se i ne govori. Kada smo već na političarima, moram priznati da me nedavno iznenadila reakcija jednog od naših istaknutijih članova Vlade. Naime, u prepucavanju Hrvatske, Srbije i Mađarske u vezi s opskrbom naftom vadila se 'teška artiljerija' i s istoka i sjevera pucalo se, kao i uvijek, velikim riječima, u čemu su mađarski ministar vanjske trgovine i vanjskih poslova, a osobito srpski predsjednik prvaci svijeta. Mislio sam da će naša reakcija biti suhoparna briselsko-diplomatsko-administrativna kao i do sada, tipa: "Mi smo dosljedni europskim vrijednostima i poštivat ćemo... blablabla..." No, naš ministar gospodarstva bez imalo zadržke odmah je uzvratilo: "Ako treba, kupit ćemo NIS!" ili tako nekako. Apsolutno nije bitno hoćemo li to i možemo li to napraviti, bitna je bila jasna poruka dvojicu iz susjednih zemalja koji će ionako napraviti 'deal' (zapravo, već jesu) kakvog se ne bi posramila braća Trotter. Kada igraš partiju pokera, onda treba blefirati, osobito kada za protivničke imaš likove kao što su spomenuta dvojica. Ipak, za to treba

biti ministar gospodarstva koji dolazi iz realnog sektora, a ne s katedre, raznih odjela državne uprave ili (najgore) kojekakvih županijskih odsjeka i pododsjeka. Dakle, netko tko zna da novac za svoju i plaće svojih suradnika i suradnika treba zaraditi.

Bilo kako bilo, u energetici i politici danas treba biti odlučan i slati jasne poruke. Vrijeme pristojnosti i političke korektnosti, svidalo se to nekome ili ne, prošlo je. Možda bi tako trebalo pristupiti i energetskim projektima, tko zna? Naime, danas gotovo nije moguće pričati o novoj hidroelektrani, vjetroelektrani, energani na otpad ili (nedajbože) nuklearnoj elektrani da se odmah ne naiđe na bezbroj protivljenja, u pravilu neosnovanih. Zlatnu medalju za najbizarniju poruku s nekog 'antienergetskog' skupa, svakako bi mogao ponijeti "Nećemo kapitalizam u KBC Rebro" ('č' je namjerno, dakako) s prosvjeda protiv izgradnje spalionice infektivnog otpada u toj zagrebačkoj bolnici. S takvim tvrdoglavostima i nerazumijevanjem šire slike inženjeri - energetičari nikako se ne bi mogli nositi.

Čini mi se da uskoro nećemo moći postaviti ni sunčanu elektranu na krov, a da tome neki susjed ne prigovori. Također, dok smo se tijekom ljeta itekako naslušali kmečanja ne samo zbog činjenice da nema tople vode, već i zbog toga što su pri gradnji novih toplovoda i vrelovoda u našim gradovima zauzeta - parkirališna mjesta. Evo, završio sam s toplovodima i vrelovodima. Tema ovog broja upravo je grijanje, a velik broj stranica posvećen je najučinkovitijem načinu grijanja - onome iz centraliziranih sustava.

Želim vam toplu i ugodnu jesen.

Vaš Boris Labudović